

Міністерство освіти і науки України

**ПСИХОЛОГІЯ:
РЕАЛЬНІСТЬ І ПЕРСПЕКТИВИ**

Збірник наукових праць

Випуск 7

Рівне – 2016

Міністерство освіти і науки України

**ПСИХОЛОГІЯ:
РЕАЛЬНІСТЬ І ПЕРСПЕКТИВИ**

Збірник наукових праць

Випуск 7

Засновано у 2013 році

Рівне – 2016

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Rivne State University of the Humanities**

**PSYCHOLOGY:
REALITY AND PERSPECTIVES**

Compilation of scientific papers

Issue 7

Founded in 2013

Rivne – 2016

ISSN 2518-7503
УДК 159.9+316.6
П 86

Психологія: реальність і перспективи: збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету. Вип. 7 / упоряд.: Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова; ред. кол. : Р. В. Павелків, В. І. Безлюдна, Н. В. Корчакова. – Рівне : РДГУ, 2016. – 249 с.

Збірник наукових праць «Психологія: реальність і перспективи» включено до Переліку наукових фахових видань України з психології
(на підставі Рішення Атестаційної колегії МОН України від 29 вересня 2016 р.
та Наказу Міністерства освіти і науки України від 07.10.2016 р., № 1222)

Свідоцтво про державну реєстрацію: Серія КВ № 18713-7513 Р

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем психології. Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, практичних психологів, вихователів, учителів, викладачів та студентів вищих навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Заступник головного редактора:

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Відповідальний секретар:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ РАДИ:

Максименко Сергій Дмитрович – академік-секретар відділення психології, вікової фізіології дефектології НАПН України, дійсний член НАПН України, директор Інституту психології імені Г. С. Костюка.

Левовицький Тадеуш – доктор гуманістичних наук, професор відділення педагогіки і психології професійно-технічної освіти, ректор Вищої педагогічної школи, м. Варшава (Республіка Польща).

Ягієло Ярослав – доктор хабілітований, професор Академії імені Яна Длугоша, м Ченстохова (Республіка Польща).

Шугаєва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії Рівненського державного гуманітарного університету.

Пасічник Ігор Демидович – доктор психологічних наук, професор, професор кафедри психолого-педагогічних дисциплін, ректор Національного університету «Острозька академія».

АВТЕНТИЧНІСТЬ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЯКІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА

Останнім часом широкої популярності у психологічній науці набули дослідження етапів і чинників самореалізації та саморозвитку людини на шляху до набуття нею особистісної зрілості. За таких умов особливої актуальності набуває поняття автентичності як показник особистісної зрілості людини. Автентична людина усвідомлює, ким вона є насправді, чого вона хоче і в чому полягає її покликання, доля або професійне призначення.

Ключові слова: автентичність, майбутні психологи, самовизначення, самоактуалізація, індивідуальність, професійна діяльність.

Постановка проблеми. На даний час, актуальним в епоху соціальних змін та інтенсифікації суспільного життя стає вивчення розвитку дорослої людини, зокрема фахівців різних галузей у контексті аналізу їх життєвого шляху, особистісного розвитку, ідентичності та автентичності, оскільки від суб'єктивної картини життя (за Б. Ананьєвим) багато в чому залежить подальша побудова людиною свого життєвого шляху. У цьому контексті важливим є аналіз саме особливостей автентичності особистості як способу життя, що характеризується узгодженістю внутрішнього досвіду (думок, почуттів, фізіологічних станів), відкритістю у поведінці та міжособистісних стосунках з іншими людьми [4].

Проблема автентичної спрямованості особистості досліджується ученими в різних областях знань: біології, медицині, психофізіології, педагогіці, психології, в даний час залишається однією з актуальних в науці, чим визначається і своєчасність розгляду даної проблеми.

За довідниковими даними, автентичність у широкому розумінні тлумачиться як вірогідність, відповідність першоджерелам [6, с. 10]. Представники гуманістичного напрямку психології почали застосовувати це поняття щодо особистості, розглядаючи зокрема автентичність як справжність або природність, істинність людини (Д. Бюдженталь, А. Ленгле, С. Мадді, Р. Мей). У психології автентичності надано увагу й опис у межах проблеми самовизначення і життєтворчості особистості (А. Асмолов, Д. Леонтьєв, В. Слободчиков).

Більшість досліджень присвячені вивченню проблеми досягнення автентичності особистістю психолога стверджують, що автентичність людини є фундаментальною основою її індивідуальності і смисловим підґрунтям життєвої та професійної самоактуалізації [2, с. 75].

Однак феномен автентичності особистості майбутнього психолога ще не потрапив у фокус наукового вивчення.

Формування автентичності відбувається на підґрунті біологічних факторів (задатки, тип ВНД), які згодом взаємодіють з психосоціальними (виховання, освіта, досвід). Так, у концепції життєвого шляху, С. Рубінштейн стверджував, що справжнє, автентичне життя можливе лише у знаходженні зв'язків між одиничним і суспільним. Однією з таких життєвих ситуацій вибору та налагодження зв'язків є свідомий вибір професії та подальше становлення професіонала.

За С. Рубінштейном, особистість людини – це її життєвий шлях, її діяльність на цьому життєвому шляху, яка, здатна змінити не тільки життя людини, але і світ навколо неї [5, с. 18]. У цьому контексті прагнення до автентичності можна вважати одним із найважливіших аспектів зрілої особистості. Фахівець, що володіє цією рисою, може здійснювати успішну самореалізацію у професійній діяльності.

Мета статті полягає у розкритті психологічних особливостей автентичної спрямованості майбутніх психологів.

Результати теоретичного дослідження. Стійкий інтерес до даної проблеми обумовлений тим, що в сьогоденній ситуації глобальних змін у світі, суспільстві, найбільш значущими виступають зміни самої людини. Важко сказати, що є первинним: світ стає менш стійким або відбувається нове розуміння природи людини, розуміння того, що людина може бути різною не тільки в плані різноманіття індивідуально-психологічних особливостей, а й в плані корінного розходження основних системоутворюючих принципів, на яких будується поведінка і особистість в цілому [1].

Продукуючи нові погляди на людину та відкриваючи нові можливості її розвитку в сучасних умовах, неklasична психологія створює основу для подальшого переосмислення проблематики людини і переносить акценти з досліджень людини як детермінованої істоти в стабільному світі на дослідження складної і, може бути, до кінця непізнаної істоти в невизначеному світі. Саме тому, ми вважаємо, що звернення до ідеї автентичної спрямованості, як ідеї збереження автономності, особистісної ідентичності і цілісності у відповідь на невизначеність та нестійкість світу, є проблемою сьогодення.

Для майбутнього психолога автентичність є професійно значущою характеристикою, як фахова майстерність представника психологічної науки, що базується першочергово на особистісних, а згодом на діяльнісних якостях. Оскільки автентичність уособлює гармонію внутрішніх індивідуальних характеристик та соціальної самопрезентації, то досягнення цієї риси майбутнім психологам можливе за умови правильного вибору професії, що розповсюджується на науковий, педагогічний та консультативний аспекти. Індикаторами високого рівня автентичності є власне автентичне існування, суверенність, високий самоконтроль, здатність протистояти впливу середовища, активні види копіngu: агресивна поведінка з використанням внутрішніх

ресурсів та ресурсів соціального оточення. Автентичність, як ресурс особистісної самоорганізації, через свою унікальність і цілісність, може проявлятися як в ситуаційному аспекті, сприяючи специфічному (не завжди адекватній з точки зору стороннього спостерігача) взаємодії з соціумом, так і в екзистенціальному аспекті, в плані пізнання світу і себе в цьому світі.

Автентичність – це здатність людини у спілкуванні відмовлятися від різних соціальних ролей, що дозволяє проявлятися справжнім, властивим тільки даній особистості думкам, почуттям, емоціям і поведінці. Індикаторами високого рівня автентичності є власне автентичне існування, суверенність, високий самоконтроль, здатність протистояти впливу середовища. У якості індикаторів низького рівня автентичності розглядаються: самовідчуження, депривованість, низький самоконтроль, схильність до впливу середовища, асоціальні копінг-стратегії. Активізація автентичності психологом реалізується через дві потужні функції – рефлексивну та комунікативну. Перша, внутрішнього характеру, сприяє усвідомленню своєї фахової Я-концепції, відповідності зовнішнього іміджу професії своєму глибинному особистісному потенціалу. Зовнішня, комунікативна функція реалізується через відповідність змісту професійної діяльності (викладання, консультування) життєвим прагненням і стратегіям. Гармонія цих функцій є вдалим знаряддям досягнення професіоналізму психолога-консультанта. Дослідник Є. Осін наголошує на позитивній кореляції автентичності зі щирістю, відкритістю, чесністю людини, причому не тільки і не стільки стосовно інших людей, скільки щодо себе самої [3, с. 98].

Накладаючи тези вищезгаданого психолога на обрану проблематику, зауважимо, що прояв автентичності майбутнього психолога може епізодично фігурувати у його фаховій діяльності у процесі свого життя. І навпаки, автентичність у фаховій діяльності веде психолога до більш особистісної автентичності, але водночас робить її менш вільною щодо суспільних запитів.

Євгеній Осін пропонує чотири умови для прояву автентичності особистості:

- усвідомлення або відкритість досвіду внутрішнього і зовнішнього, або чутливість до самого себе, здатність слухати себе;
- набуття довіри до себе або внутрішньої згоди зі своїми почуттями;
- набуття здатності до прийняття рішень, при цьому довіра до себе лежить в основі вільного вибору, будучи єдиним його «достовірним» критерієм;
- здатність діяти навіть у ситуації, коли «внутрішня очевидність» діяльності перестає бути людині явною [3].

Всі ці умови добре співвідносяться з особистістю та професійною діяльністю майбутнього психолога.

Автентичність людини є фундаментальною основою її індивідуальності та смисловим підґрунтям життєвої та професійної самоактуалізації.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Таким чином, автентичність особистості фахівця є складним психічним новоутворенням, яке забезпечує цілісність його Я-концепції і регламентує моральні норми у професійній діяльності. Більше того, автентичність завдяки акумуляції унікальності та цілісності професійної самосвідомості суб'єкта праці, проявляється як ситуативно (через взаємодію з фаховим середовищем), так і узагальнено – через формування сенсу та мотивації професійної діяльності.

Слід відмітити, що системоутворюючим фактором, що впливає на особливості функціональної структури автентичності, є перш за все установка особистості, як психологічна готовність задовольняти системні потреби і здійснювати цілі екзистенціального пізнання життя. Важливим вибором автентичної особистості є вибір соціальності як усвідомленої позиції, як екзистенціальне розуміння того, що самопізнання можливе лише через причетність до універсальних надситуативних змістів буття, які людина відкриває в світі у контексті свого індивідуального бачення. Потрібно звернути увагу та спрямувати всі свої сили на розвиток автентичної спрямованості, яка є невід'ємною складовою майбутнього фахового зростання, а це перш за все набуття певної стійкості внутрішньої позиції, з якою можна контактувати із зовнішнім світом.

Список використаних джерел

1. Зливков В.Л. Автентичність особистості: між принципом реальності та принципом віртуальності / В.Л. Зливков // Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова. – 2010. – Серія 12. – Випуск 32 (56). – С. 68-74.
2. Зливков В.Л. Термінологічні аспекти використання поняття «автентичність» у сучасній психологічній науці / В.Л. Зливков // Збірник наукових праць. Психологічні науки. – Випуск 2.13 (109). – С. 75-79.
3. Осін Е.Н. Аутентичность / Е.Н. Осін // Экзистенциальная традиция: философия, психология, психотерапия. – 2004. – (5). – Вып. 2. – С. 88-93.
4. Осін Е.Н. Отчуждение как психологическое понятие / Е.Н. Осін // Третья Всероссийская научно-практическая конференция по экзистенциальной психологии : материалы конференции / Под ред. Д.А. Леонтьева. – М. : Смысл, 2007. – С. 97-100.
5. Рубинштейн С.Л. Человек и мир / С.Л. Рубинштейн. – М.: Наука, 1997. – 190 с.
6. Словник української мови: у 11 томах. – Т. 1. – К.: Просвіта, 1970. – С. 10.

References

1. Zlyvkov V.L. Avtentychnist' osobystosti: mizh pryncypom real'nosti ta pryncypom virtual'nosti / V.L. Zlyvkov // Naukovyj chasopys Nacional'nogo pedagogichnogo universytetu im. M.P. Dragomanova. – 2010. – Serija 12. – Vypusk 32 (56). – S. 68-74.
2. Zlyvkov V.L. Terminologichni aspekty vykorystannja ponjattja «avtentychnist'» u suchasnij psihologichnij nauci / V.L. Zlyvkov // Zbirnyk naukovyh prac'. Psihologichni nauky. – Vypusk 2.13 (109). – S. 75-79.
3. Osin E.N. Autentichnost' / E.N. Osin // Jekzistencial'naja tradicija: filosofija, psihologija, psihoterapija. – 2004. – (5). – Vyp. 2. – S. 88-93.
4. Osin E.N. Otchuzhdenie kak psihologicheskoe ponjatje / E.N. Osin // Tret'ja Vserossijskaja nauchno-prakticheskaja konferencija po jekzistencial'noj psihologii : materialy konferencii / Pod red. D.A. Leont'eva. – M. : Smysl, 2007. – S. 97-100.
5. Rubinshtejn S.L. Chelovek i mir / S.L. Rubinshtejn. – M.: Nauka, 1997. – 190 s.
6. Slovnyk ukrai'ns'koi' movy: u 11 tomah. – T. 1. – K.: Prosvita, 1970. – S. 10.

Резюме. В последнее время широкую популярность в психологической науке получили исследования этапов и факторов самореализации и саморазвития человека на пути к обретению ею личностной зрелости. В таких условиях особую актуальность приобретает понятие аутентичности как показатель личностной зрелости человека. Аутентичный человек осознает, кем он является на самом деле, чего он хочет и в чем заключается его призвание, судьба или профессиональное назначение.

Ключевые слова: аутентичность, будущие психологи, самоопределение, самореализация, индивидуальность, профессиональная деятельность.

Summary. Recently, the popularity in psychological science research stages and factors of self-realization and self-development rights towards entry into personal maturity. Under such conditions becomes especially important concept of authenticity as a measure of personal maturity man. Authentic man realizes who she really is, what she wants and what is its mission, destiny or professional appointment. Authentic professional identity is a complex mental neoplasm, which ensures the integrity of his self-concept and regulating moral standards in their professional activities. Moreover, due to accumulation of unique authenticity and integrity of the professional identity of the subject of labor, manifested as situational (through interaction with the professional environment) and generalized – through the formation of meaning and motivation of professional activity. You need to pay attention and concentrate all their forces on the development of a genuine orientation, which is an integral part of the future professional growth, and is primarily the acquisition of certain internal resistance positions, which can communicate with the outside world. That is why, we believe that the appeal to the idea of authentic direction as the idea of preserving autonomy, personal identity and integrity in response to the uncertainty and instability of the world, a problem today.

Key words: authenticity, future psychologists, self-actualization, personality, professional activity.

УДК 316.614.5

О.Б. ДЕМЯНИЮК

УЯВЛЕННЯ ПРО СІМ'Ю ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗУ СВІТУ ОСОБИСТОСТІ

У статті здійснено теоретичне дослідження уявлення про сім'ю як компонент образу світу, що відображає психологічні особливості сприйняття сім'ї суб'єктом. Проаналізовані поняття, які використовуються для позначення його специфіки, а саме: образ сім'ї, сімейні міфи, когнітивний сімейний сценарій, внутрішня картина сім'ї, сімейна самосвідомість, карта сім'ї, ідентичність сім'ї.

Ключові слова: уявлення про сім'ю, образ світу, образ сім'ї, сімейні міфи, когнітивний сімейний сценарій, внутрішня картина сім'ї, сімейна самосвідомість, карта сім'ї, ідентичність сім'ї.

Постановка проблеми. Сім'я є першою групою приналежності суб'єкта, вона виступає тим оточенням, в якому починається соціалізація дитини. Оволодіння початковими формами взаємодії, засвоєння перших норм і цінностей, формування уявлень про різні соціальні ролі, набуття навичок спілкування, формування образу Я та самосвідомості починається саме в сім'ї [1]. Ми можемо з упевненістю сказати, що перші уявлення про світ закладаються насамперед у родині і перший образ світу дитини є в цьому сенсі «віддзеркаленням» образу світу тих дорослих, в оточенні яких вона знаходиться. Саме вони відбирають певну інформацію, повідомляють про те, що відбувається навколо, фіксують приналежність дитини до певної статі, надають світу визначеного емоційного забарвлення, яке передається дитині в спілкуванні з ними, відтак формують основи світосприйняття.

На думку С. Смирнова, «будь-який образ є не що інше як елемент образу світу, і його сутність не в ньому самому, а в тому місці, в тій функції, яку він виконує в цілісному відображенні реальності» [6, с. 144]. Ми вважаємо, що «місце», яке займає образ сім'ї (уявлення про сім'ю) в образі світу, – одне з центральних: дитина дивиться на світ із сім'ї, а підліток, юнак, дорослий спрямовують своє пізнання світу переважно згідно з тими орієнтирами, які були закладені в сімейному середовищі. Відтак не тільки уявлення про сім'ю потрібно

З М І С Т

<i>Передмова</i>	3
Павелків Р.В. Теоретичний аналіз концептуальних підходів дослідження проблеми рефлексії у філософській та психологічній науці.....	4
Андрушко Я.С., Михаць О.І. Особливості взаємозв'язку екзистенційних потенцій особистості військовослужбовців на основі кореляційного аналізу.....	10
Артемова О.І. Розвиток вербальної креативності студентів-психологів в процесі професійної підготовки.....	13
Бабак К.В. Психологічна служба ВНЗ як засіб психологічного супроводу професійного розвитку студентів.....	18
Бабій М.Ф. Генезис невербальних проявів обману у неповнолітніх.....	22
Безлюдная В.И. Психологическая коррекция отклонений в системе межличностного взаимодействия детей дошкольного возраста.....	25
Безушко С.А. Психологічний аналіз уявлень про самореалізацію сучасної молодої жінки:гендерний аспект.....	29
Білоус Р.М., Охріменко В.О. Психологічні особливості життєвої перспективи юнаків.....	33
Бойко-Бузиль Ю.Ю. До сутності категорії професійного становлення особистості.....	37
Большакова А.М. Об'єктивні та суб'єктивні показники особистісного потенціалу.....	40
Борисова А.О. Соціальні аксіоми у структурі картини світу студентів-іноземців.....	43
Бужинська С.М., Кондрацька Л.В. Вплив позитивного мислення на збереження психологічного здоров'я майбутніх педагогів.....	47
Главінська О.Д. Сучасні аспекти психології становлення особистісної суверенності.....	51
Демчук О.О. Автентичність як невід'ємна якість майбутнього психолога.....	55
Демянюк О.Б. Уявлення про сім'ю як компонент образу світу особистості.....	57
Дергач М.А. Співзалежні любовні стосунки в старшому юнацькому віці.....	60
Дмитріюк Н.С. Ефект батьківської депривації як негативний чинник психічного розвитку дітей раннього віку.....	65
Дуркалевич І.В. Специфіка віртуального спілкування у заробітчанських сім'ях.....	69
Івашкевич Е.Е. Психологічні особливості здійснення фахівцем синхронного перекладу.....	74
Івашкевич Е.З. Аспекти соціального інтелекту педагога.....	77
Івашкевич І.В. Специфіка професійної діяльності юриста та структура його професійної компетентності.....	81
Іщук О.В. Імплементация ідей організаційної психології на сучасних підприємствах.....	85
Колупасва Т.Є. Готовність майбутнього вчителя початкових класів до застосування сучасних педагогічних технологій як наукова проблема.....	90
Компанович М.С. Психосоматичний підхід у трактуванні серцево-судинних захворювань у підлітковому віці.....	93
Корчакова Н.В. Розвиток емпатійної моралі в українських підлітків.....	98
Коць М.О., Онопченко І.В. Психологічні особливості прояву інтернет-адикцій у студентському середовищі.....	105
Крижановська З.Ю., Сичак О.О. Самореалізація особистості після виходу на пенсію, як спосіб її самовиповнення.....	109
Крюкова Л.В. Особливості взаємозв'язку емоційної сфери та процесів адаптації у першокласників.....	112
Кулаков Р.С. Психологічні особливості становлення та розвитку професійних інтересів та професійної спрямованості старшокласників.....	116
Кулакова Л.М. Особливості розвитку самосвідомості молодшого школяра в умовах навчальної діяльності.....	120
Курячий С.В. Динаміка рівня психофізичної підготовленості студентів.....	124
Лосик Г.В. Информационные технологии и их влияние на психологическое здоровье человека в онтогенезе.....	127
Луцик Г.О. Загальні підходи до розуміння девіантної поведінки підлітків в контексті підготовки майбутніх психологів у ВНЗ.....	133
Лящ О.П. Юнацький вік як фактор розвитку емоційного інтелекту.....	137
Маланьїна Т.М. Співвідношення когнітивного інсайту та Я-відмежування.....	141
Маліновська Н.В. Навчально-мовленнєва діяльність старших дошкільників: мотиваційний компонент.....	145
Мукhалchuk N.O., Ivashkevych E.E. Psycholinguistic characteristics of visual narrative discourse.....	149
Нестерук-Володимирець О.В. Результати психодіагностичного дослідження мотиваційного та творчого компонентів внутрішньо-особистісного шару комунікативної культури старшокласника.....	152
Новік Л.О. Мотиваційні аспекти формування позитивного професійного іміджу у студентів-психологів.....	156
Осипчук О.П. Особливості розуміння молодшими школярами моральних категорій у навчально-виховному процесі.....	159
Перепелиця О.В. Формування індивідуального стилю педагогічної діяльності освітян.....	164
Піонтковська Д.В. Розвиток національних цінностей особистості як умова становлення національної ідентичності студентської молоді.....	168
Помилуйко В.Ю. Розвиток ключових компетентностей особистості у різних стадіях дорослості.....	172
Рибак В.А. Особливості процесу соціально психологічної адаптації першокурсників з особливими потребами.....	176

Романюк В.Л., Пилипака Ю.І. Реактивність та психічне здоров'я особистості.....	180
Рудь Г.В. Особливості саморефлексії тілесного потенціалу у юнацькому віці	185
Савенко Д.О. Структурна організація самосвідомості матері.....	190
Савуляк В.О. Релігійний досвід особистості як чинник розвитку її духовності.....	193
Северин А.В. Перцептивныe действия подростков и способы их коррекции на основе восстановления звеньев модели перцептивного действия с предметом вариативной формы	197
Співак Д.В. Психологічний аналіз досліджень розвитку професійного образу «Я» у майбутніх фахівців допомагаючих професій.....	204
Співак Л.М. Вікова динаміка національної саморефлексії юнацтва за показником «рідна мова»	208
Ставицька О.Г. Прояви булінгу в сучасній школі.....	211
Ставицький Г.А. Роль іноземної мови за професійним спрямуванням у фаховій підготовці студентів.....	214
Хомич І.С. Моральні уявлення молодших школярів.....	218
Хупавцева Н.О. Вплив стресу на організм людини та шляхи його подолання	222
Шестопап І.А. Особливості особистісного розвитку жінок зрілого віку у руслі професійної самореалізації.....	225
Шпак М.М. Теоретико-методичні аспекти розвитку емоційного інтелекту молодших школярів у процесі соціально-психологічного тренінгу.....	229
Шпак С.Г. Особливості виникнення стресу у дітей молодшого шкільного віку.....	234
Яцюк Н.О. Проблема моральної рефлексії у сучасній психології	238
Відомості про авторів	243

Наукове видання

ПСИХОЛОГІЯ: РЕАЛЬНІСТЬ І ПЕРСПЕКТИВИ

Збірник наукових праць

Випуск 7

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Науково-бібліографічне редагування:

наукова бібліотека РДГУ

П-86 **Психологія: реальність і перспективи:** зб. наук. пр. Вип. 7 / упоряд.: Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова ; ред. кол. : Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова, В. І. Безлюдна. – Рівне : РДГУ, 2016. – 249 с.

УДК 159.9+316.6